

เทศน์รับผ้าป่าช่วยชาติ ณ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ไม่ขอกลับมาเกิดอีก

วันนี้เป็นวันมหามงคลแก่พี่น้องชาวไทยเรา โดยงานนี้ตั้งขึ้นที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตโดยมีคุณสิทธิพร รัตโนภาต ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และคุณสินชัย อีรวัฒน์ รองผู้ว่าการบริหารประธานคณะกรรมการ มาเป็นประธานในงานมหากุศลครั้งนี้ นับว่าเป็นงานอันยิ่งใหญ่ในนามแห่งประเทศไทยของเรา การทำงานต่างๆ จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความราบรื่นดีงาม ย่อมขึ้นอยู่กับหัวหน้าผู้เป็นประธานพาดำเนินกิจการงานต่างๆ ให้สำเร็จเป็นลำดับลำดับในหน่วยงานนั้นๆ

วันนี้เป็นโอกาสอันดีงามสำหรับท่านทั้งหลาย ที่จะได้ยินได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมที่หลวงตาจะนำมาแสดงให้พี่น้องทั้งหลายทราบในครั้งนี้ โดยยึดหลักพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นหลักแห่งความถูกต้องดีงามมาตั้งแต่องค์ศาสดาของเรา แนะนำสั่งสอนโลกด้วยความราบรื่นดีงาม นับตั้งแต่เทวดาอินทร์พรหมลงมาถึงมนุษย์ตลอดถึงสัตว์เปรตผีนรกอเวจี อยู่ในข่ายแห่งพระโอวาทคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งนั้น ท่านเหล่านี้ได้รับความสุขความเจริญสงบเย็นเป็นขั้นเป็นตอน จนกระทั่งได้รับความพ้นทุกข์ไปโดยสิ้นเชิง เพราะพระโอวาทคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นศาสดาองค์เอกไม่มีใครเสมอเหมือน

การบำเพ็ญพระองค์ก็ทรงสละพระชนม์ชีพทุกด้านทุกทาง ปรากฏในตำนานว่า ทรงสลบถึง ๓ ครั้ง ถ้าเลยจากสลบแล้วก็เรียกว่าตาย แต่นี้พระองค์เพียงสลบ แต่กิเลสซึ่งเป็นมหากภัยต่อพระทัยของพระพุทธเจ้าเรา ได้สิ้นซากลงไปในสนามรบวันเพ็ญเดือน ๖ ที่เรียกว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ในขณะที่กิเลสความมืดมอมมืดมิดที่ปิดบังหัวใจสัตว์โลกและปิดบังพระทัยของพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะในคืนวันนั้น ได้ขาดสะบั้นลงไปจากพระทัย ฟาดดินหว่านไหวไปทั่วแดนโลกธาตุประกาศความกระจ่างแจ้งขึ้นมาแห่งธรรมอันเลิศเลอว่า พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วๆ

เทวดาอินทร์พรหมทั้งหลายตั้งแต่ชั้นอากาศเทวดาถึงเทวดา ๖ ชั้น ตลอดถึงพรหมโลก ได้ประกาศก้องเป็นเสียงเดียวกันว่าพระธรรมได้เกิดขึ้นแล้วในโลก พระธรรมเกิดขึ้นแล้วในโลก ประกาศเป็นลำดับลำดับในครุ่เดียวยามเดียวเท่านั้นถึงพรหมโลกได้ทราบทั่วถึงกันหมด นี่เพราะพระธรรมของพระพุทธเจ้าได้กระจ่างแจ้งขึ้นในพระทัย ตั้งแต่บัดนั้นมาก็ทรงประกาศธรรมสอนโลกจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ เป็นเวลา ๒๕๐๐ กว่าปี ปรากฏบรรดาสัตว์ทั้งหลายที่ได้ผ่านพ้นความทุกข์ความลำบากมานานแสนนาน ได้หลุดพ้นไปตามพระโอวาทคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเป็นลำดับลำดับ

นับตั้งแต่พระเบญจวักคีย์ทั้ง ๕ นี้เป็นปฐมสาวก ผู้ได้ยินได้ฟังเป็นครั้งแรกแล้วตรัสรู้ธรรมบรรลุธรรมตามลำดับลำดับกันมาเป็นจำนวนสาวกทั้งหลายไม่น้อยเลย

นี่เพราะพระโอวาทคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทรงเป็นธรรมที่ลึกลับยาก เป็นธรรมที่เลิศเลอไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนในโลก จึงได้คงเส้นคงวาหนาแน่นมาด้วยพุทธบริษัทที่กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ เพราะมีความเคารพเลื่อมใส เชื่อฟังพระพุทธเจ้าตลอดมา จนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็ปรากฏในเมืองไทยเรา เรียกว่าถึง ๘๐% ล้วนแล้วแต่เป็นชาวพุทธทั้งสิ้น ที่ได้ยินได้ฟังอรรถธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วปฏิบัติตาม

บัดนี้เรากำลังได้ยินได้ฟังอรรถธรรม ที่หลวงตากำลังแสดงให้พี่น้องทั้งหลาย ฟัง ธรรมที่แสดงอยู่ขณะนี้หลวงตาก็คืออุตสำหรับตะเกียกตะกายปฏิบัติมา ตั้งแต่วันเริ่มแรกออกปฏิบัติกรรมฐาน ขึ้นเวทีต่อกรกันกับกิเลสเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม เรียกว่าสละชีวิตจิตใจทุกด้านทุกทาง เพื่อบำเพ็ญตนให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยถ่ายเดียวเท่านั้น เรื่อยมา หลังจากได้ยินได้ฟังโอวาทคำสั่งสอนของหลวงปู่มั่น ที่ถอดออกมาจากจิตใจ จากความบริสุทธิ์ของท่านโดยถ่ายเดียวเท่านั้นแล้ว รู้สึกว่าถึงใจ เต็มตื่นไปด้วยความ พากความเพียร ความอุตสาหะพยายาม ความตะเกียกตะกาย

ตั้งแต่บัดนั้นมาก็ได้ปฏิบัติตนเต็มกำลังความสามารถ ไม่มีคำว่าย่อหย่อนอ่อนข้อ จุดที่หมายก็คือขอเป็นพระอรหันต์เท่านั้นในชาตินี้ จะไม่ขอกลับมาเกิดอีกเพราะธรรมเป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบ ตรัสไว้โดยถูกต้องทุกแง่ทุกมุม ที่จะนำสัตว์ทั้งหลายผู้ปฏิบัติตามให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยถ่ายเดียวเท่านั้น เมื่อพระธรรมตรัสไว้โดยถูกต้อง ได้ถึงใจแล้วก็อุตสำหรับปฏิบัติมา จึงขอสรุปความในธรรมทั้งหลายให้เหมาะแก่กาลเวลาเวลาที่ได้ปฏิบัติมา เป็นที่ภูมิใจในธรรมทั้งหลายของพระพุทธเจ้า

ตั้งแต่เริ่มแรกปฏิบัติ จิตใจว่าวุ่นซุ่มมัวไปด้วยกิเลสตัณหาอาสวะประเภทต่างๆ บิบบีสีไฟภายในจิตใจ ยืนเดินนั่งนอนหาความสะดวงสบายไม่ได้ ความโลภบิบเข้าทางหนึ่ง ความโกรธบิบเข้าทางหนึ่ง ราคะตัณหาบิบเข้าทางหนึ่ง ซึ่งสามกษัตริย์นี้ล้วนแล้ว ตั้งแต่เป็นกษัตริย์อันใหญ่หลวงที่ครอบงำ หรือแผ่อำนาจครอบสัตว์โลกทั้งหลายให้พันเงื่อมมือไปไม่ได้ตลอดมา กิเลสทั้งหลายเหล่านี้ก็เต็มอยู่ในหัวใจ แต่อาศัยธรรมะคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าด้วยความแกล้วกล้าภายในจิตใจไม่สะทกสะท้าน โดยถือเอาธรรมะที่มีความแกล้วกล้าสามารถปราบกิเลสทั้งหลายเหล่านี้ได้เรื่อยมา

ตั้งแต่ครั้งพุทธกาลมาถึงตัวของเรา กิเลสประเภทเหล่านี้ก็เป็นกิเลสที่เป็นข้าศึกประเภทเดียวกัน ธรรมะทุกประเภทเป็นประเภทที่ปราบกิเลสให้สิ้นซากลงไปจากใจอย่างเดียวกัน จึงได้น้อมนำธรรมเหล่านั้นเข้ามาปราบปรามกิเลส เอาให้ถึงเหตุถึงผล

ถึงพริกถึงขิง จิตใจที่เคยว่าวุ่นซุ่มมั่วก็ค่อยสงบลง ด้วยอำนาจแห่งธรรมเครื่องปราบปรามหรือชะล้าง แล้วค่อยสงบเย็นลง ๆ ใจที่เคยมีดมั่วมั่วสุมก็กลายเป็นใจที่สว่างไสวขึ้นมา เพราะอำนาจแห่งธรรมเป็นเครื่องชำระซักรอกอยู่ตลอดเวลา กลายเป็นจิตที่ละเอียดลออสว่างไสว เป็นความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นมาเป็นขั้นเป็นภูมิประจักษ์กับใจตนเอง เพิ่มกำลังความสามารถที่จะก้าวหน้าหรือบิ๊งบิ๊งต่อไปโดยลำดับลำดับ

ผลที่แปลกประหลาดและอัศจรรย์ เกิดขึ้นจากการบำเพ็ญธรรมอันเลิศเลอของพระพุทธเจ้า ก็เริ่มปรากฏขึ้นที่ใจ กลายเป็นจิตใจที่สว่างไสวและค่อยเริ่มเลิศขึ้นมา ๆ กิเลสตัวมีดมิดปิดจิตปิดใจทั้งวันคืนยืนเดินนั่งนอนนั้น ได้ค่อยกระจายออกไป ๆ เพราะอำนาจแห่งธรรมชำระล้าง แล้วกลายเป็นใจที่สว่างไสวขึ้นมา ๆ ประจักษ์กับใจโดยไม่ต้องไปถามใครหรือหาใครมาเป็นสักขีพยาน

ถือเอา สนฺทิฎฐิโก ความรู้เองเห็นเองของท่านผู้ปฏิบัติธรรมเป็นเครื่องประกาศความสัตย์ความจริงขึ้นกับตัวเองทุกราย ๆ ไป เหล่านี้ได้ปรากฏขึ้นมาภายในจิตใจโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งใจที่มีกำลังด้วยอรรถด้วยธรรมแล้ว กิเลสที่เคยมีดมิดปิดตาทั้งหลายก็สลายตัวลงไป ธรรมเป็นเครื่องกำจัดปิดเป่าได้กระจายสิ่งเหล่านั้นพังทลายลงไปจากใจ กลายเป็นใจที่อัศจรรย์เลิศเลอขึ้นมาภายในตัวเองโดย สนฺทิฎฐิโก ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้าว่าพระองค์เสด็จอยู่แห่งหนตำบลใด ปรินิพพานอยู่ในสถานที่เช่นไร

นั่นเป็นเพียงเรือนร่างของพระพุทธเจ้าเท่านั้น ส่วนองค์ศาสดาที่แท้จริงแล้วคือ อมตธรรม อมตจิต ประทานไว้สำหรับผู้ต้องการธรรมดวงนี้ทุกรูปทุกนาม ขอแต่ให้ปฏิบัติตามสวากขาตธรรมที่ทรงตรัสไว้ชอบแล้วนี้เถิด มรรคผลนิพพานจะอยู่ในเงื้อมมือแห่งเหตุ คือการบำเพ็ญโดยถูกต้องดีงามของตนเองด้วยกัน ธรรมเหล่านี้ก็ปรากฏขึ้นภายในใจตั้งแต่ขั้นสมาธิ ความสงบเย็นใจ ความสว่างไสวถึงขั้นปัญญา ขั้นปัญญาเป็นปัญญาแห่งธรรมไม่ใช่ปัญญาของกิเลส

คำว่าปัญญาก็ดี สติก็ดี มีได้ทั้งกิเลสและธรรม สติและปัญญาที่ใช้ไปในทางของกิเลส จะสะท้อนย้อนกลับมาเป็นภัยแก่ตัวเองและส่วนรวมเป็นลำดับลำดับไป นี่ท่านเรียกว่าสติปัญญาซึ่งเป็นเครื่องมือของกิเลสเป็นตัวภัย เมื่อสติปัญญามีอยู่กับผู้ใด สติปัญญาประเภทที่กล่าวนี้ จะแสดงความเป็นพิษเป็นภัยแก่ตนเองและส่วนรวม จนกระทั่งถึงทำให้โลกให้พินาศฉิบหายได้ เพราะความฉลาดของกิเลสตัวโหดร้ายทารุณได้เครื่องมือที่ทันสมัย เมื่อย้อนกลับมาเข้าสู่ธรรมะ สติธรรมปัญญาธรรมกำจัดสติปัญญาของกิเลสนี้ให้เหือดแห้งหรือสูญไปจากจิตใจ กลายเป็นธรรมทั้งแท่งขึ้นมาภายในจิตใจ กลายเป็นใจที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ ถึงวิมุตติพระนิพพานด้วยความบริสุทธิ์ของใจ หากกิเลสแม้

เม็ดหินเม็ดทรายติดใจไม่ได้เลย นั่นแลคือองค์ศาสดาโดยแท้ นั่นแลคือธรรมะอันแท้จริง นั่นแลคือพระสงฆ์สาวกโดยหลักธรรมชาติอันแท้จริง

มืออยู่กับทุก ๆ ท่านที่ตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า ที่ตรัสไว้ด้วยความชอบธรรม ที่เรียกว่าสาวกชาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วคือชอบต่อมรรคผลนิพพานชอบต่อความพ้นทุกข์สำหรับผู้ปฏิบัติตาม จะไม่เป็นเป็นอย่างอื่นอย่างใด สมพระนามว่า สาวกชาตธรรมโดยแท้ คือตรัสไว้ชอบแล้ว นี่เราทั้งหลายเป็นชาวพุทธหลงตาจึงขอนำธรรมะที่ได้ปฏิบัติมาเต็มกำลังความสามารถของตนเอง ได้รู้ได้เห็นขึ้นกับใจตามธรรมที่ท่านสอนไว้เต็มกำลังความสามารถของตน จึงได้มาแจกจ่ายแก่บรรดาพี่น้องชาวพุทธทั้งหลายเรา

กรุณาให้ทราบไว้ตั้งแต่บัดนี้ ถ้าหากว่าเรายังไม่ทราบว่าพระพุทธเจ้าคือองค์เช่นไร พระธรรมพระสงฆ์คือองค์เช่นไร ได้แก่องค์ที่ประเสริฐเลิศเลอ ประกาศกังวานมาเป็นเวลา ๒๕๐๐ กว่าปีแล้ว ขอให้มาประกาศกังวานกับใจของเราด้วยการเปล่งหรือระลึกถึงท่าน เป็นคำว่าพุทโธบ้าง อัมโมบ้าง สังโฆบ้างภายในจิตใจตนเอง ในวันหนึ่ง ๆ คืบหนึ่ง ๆ อย่าให้หลับให้นอนทิ้งเนื้อทิ้งตัว ทิ้งมีดทิ้งแจ้เวล่ำเวลาไปเปล่า ๆ จะไม่เกิดผลประโยชน์อันใดสำหรับมีดกับแจ้ เป็นบาปก็ไม่เป็น เป็นบุญก็ไม่เป็น ตกนรกก็ไม่ตก ไปสวรรค์นิพพานก็ไม่ไป มีแต่มีดกับแจ้อยู่อย่างนี้ประจำโลกสงสารเรื่อยมาเป็นเวลาหลายกัปหลายกัลป์

สิ่งที่เป็นปัญหาอย่างยั้งเวลาน้อยอยู่กับเราทุกคน ๆ คือใจดวงรู้ ๆ อยู่นี้แหละ เป็นนักท่องเที่ยวที่จะต้องเกิดต้องตายในภพน้อยภพใหญ่ ไม่มีสิ่งใดที่จะนอกเหนือไปจากใจดวงที่เรารับผิดชอบในตัวของเราเองแต่ละราย ๆ นี้ไปได้เลย จึงขอให้ทุก ๆ ท่านได้ยินได้ฟังอรรถธรรมแล้วน้อมนิกเข้าไปเป็นคติเครื่องเตือนใจแก่ตน และระลึกเป็นหลักใจไว้ว่าพุทโธ หรืออัมโม หรือสังโฆ ตามแต่ที่เราชอบในจริตนิสัยของเรา ธรรมใดหรือ บทใดบาทใด ให้ระลึกถึงตัวเสมอ

คำว่าพุทโธคำเดียวนี้กระเทือนทั่วพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ซึ่งเทียบเหมือนกับน้ำมหาสมุทรทะเลหลวง ใหญ่กว้างลึกขนาดไหน พี่น้องทั้งหลายที่เคยเห็นน้ำมหาสมุทรแล้วย่อมหายสงสัย ข้อนี้ฉันใดก็เหมือนกัน พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์รวมเป็นธรรมแห่งเดียวกันแล้ว เป็นมหาวิมุตติ เป็นมหานิพพาน เป็นธรรมธาตุ ประหนึ่งแม่น้ำมหาสมุทรสุดที่จะกว้างจะขวางลึกซึ้ง แต่ธรรมธาตุนี้ยิ่งกว้างขวางลึกซึ้งยิ่งกว่าน้ำมหาสมุทรทะเลหลวงเป็นไหน ๆ

ธรรมเหล่านี้แลที่เรือขนสัตว์ทั้งหลาย ให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยลำดับลำดาดตลอดมา แม่น้ำมหาสมุทรไม่สามารถจะเรือหรือขนสัตว์โลกรายใดตัวใดให้หลุดพ้นจากทุกข์

ไปได้ ไม่เหมือนแม่น้ำอมตธรรมที่พระพุทธเจ้าทั้งหลาย พระสงฆ์ทั้งหลายตรัสรู้แล้ว กลายเป็นธรรมแห่งเดียวกัน มาเป็นพระนามว่ามหาสมุทร มหาวิมุตติมหานิพพาน อันนี้ไม่มีอันใดจะเสมอเหมือนมหาวิมุตติมหานิพพานนี้เลย

เมื่อเราระลึกถึงท่านก็เท่ากับเรายืดเราเกาะท่านให้หลุดพ้นจากสิ่งที่เป็นภัย แล้วบรรเทาเบากายเบาใจของเราเป็นลำดับลำดับ เพราะอำนาจแห่งคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งมีสด ๆ ร้อน ๆ อยู่กับหัวใจผู้ระลึกถึงท่านตลอดมาและจะตลอดไป ไม่มีการที่ว้าจืดจางหรือครีหรือล้าสมัย ดังโลกตาบอดหูหนวกของกิเลสมันเสกสรรปั้นยอมมันมาเป็นศาสดาของสัตว์โลก แล้วครอบงำสัตว์โลกด้วยความล่อลวงตมตุนต่าง ๆ ว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี พรหมโลกไม่มี นิพพานไม่มี เปเรตตีประเภทต่าง ๆ ที่เคลื่อนอยู่ในโลกธาตุนี้มาแต่กาลไหน ๆ ไม่มี

เหล่านี้เป็นกลอุบายของกิเลสตัณหาประเภทต่าง ๆ ซึ่งเป็นสกุลอันหนึ่งอยู่คนละฝั่งกับแม่น้ำคือใจของเราซึ่งเท่ากับแม่น้ำ อีกฝั่งหนึ่งคือฝั่งธรรม จุดลากสัตว์โลกทั้งหลายให้หลุดพ้นจากทุกข์เป็นลำดับลำดับ นี้เรียกว่าฝั่งหนึ่งแห่งธรรมที่ติดแนบอยู่กับใจของเราที่เรียกว่าแม่น้ำ ๆ นี้แล อีกข้างหนึ่งได้แก่กิเลส สกุลนี้เป็นสกุลที่ตมตุนสัตว์โลกมานาน ไม่มีสัตว์โลกตัวใดที่จะเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นภัย จึงต้องหลงกลอุบายของมันอยู่เรื่อยมาและยังจะเรื่อยไป ถ้าไม่มีธรรมเป็นเครื่องจุดลากหรือไม่เชื่ออรรถเชื่อธรรมเท่านั้น เราจะหวังหรือไม่หวังก็ต้องจมไปกับมันด้วยความเชื่อความหลงกลของมันจนได้นั้นแล ทั้งสองประเภทนี้เป็นคู่เคียงกันมาแต่กาลไหน ๆ โดยถือหัวใจของสัตว์โลกเป็นที่เกิดที่อยู่ด้วยกัน

กิเลสเกิดที่ใจ ธรรมะเกิดที่ใจ งานของกิเลส อารมณ์ของกิเลสให้เกิดความรักชอบในสิ่งที่จะเป็นภัยและเป็นพินเป็นไฟต่อจิตใจเสมอไป สิ่งใดที่ธรรมไม่ชอบสิ่งนั้นกิเลสชอบ ขวางกันไปอย่างนี้ตลอดมา อารมณ์เหล่านี้เรียกว่าอารมณ์ของกิเลส กลี้ยกล่อมสัตว์ทั้งหลายให้ลุ่มจมไปตามมันโดยลำดับลำดับมาจนกระทั่งบัดนี้ และยังมีต่อไปอีกตลอดกาลไหน ๆ ส่วนสกุลแห่งธรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจอันเดียวกันนั้นเป็นธรรม เป็นความสัตย์ความจริง แสดงออกมาตามความสัตย์ความจริง รื้อถอนขนสัตว์ออกจากความลุ่มหลงและกองทุกข์ทั้งหลาย ให้หลุดพ้นจากทุกข์ไปโดยลำดับลำดับ

ผู้ใดเชื่อถือและปฏิบัติตามธรรมที่ท่านแสดงไว้นั้น ผู้นั้นมีหวังพ้นทุกข์ไปโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิง ดังพระพุทธเจ้าและพระสาวกทั้งหลายท่านพ้นไปเพราะอำนาจแห่งธรรม เครื่องยึดเครื่องเกาะของท่านโดยลำดับ นี้เรียกว่าธรรม ธรรมนี้เป็นความซื่อสัตย์เป็นความตรงไปตรงมาจึงเรียกว่าภาษาธรรม ถ้าเรานำมาปฏิบัตินำมาชี้แจงแสดงบอก ถ้าเป็นพระก็เรียกว่าภาษาพระ ถ้าเป็นประชาชนหรือใคร

นำมาพูดก็เรียกว่าภาษาธรรมคือตรงไปตรงมา ไม่มีคดไม่มีงอ ไม่มีหลอกลวงต้มตุ๋น คดโกงรีดไถผู้หนึ่งผู้ใดเรียกว่าธรรม ตายใจได้ตลอดไป

ส่วนกิเลสจะออกมาในแง่ใดมุมใด มีแต่การหลอกลวงต้มตุ๋นสัตว์โลก เพราะฉะนั้นโลกที่อยู่ร่วมกัน เพราะอำนาจแห่งกิเลสครอบงำอยู่ในจิตใจด้วยกันทุกคนนั้น จึงไว้วางใจไม่ได้ง่าย ๆ ต้องมีหลบมีหลีกมีระวังเนื้อระวังตัวตลอดหาความไว้วางใจไม่ได้ เพราะกิเลสหลอกลวงเสมอมา ไม่ว่าจะมียู่ภายในจิตใจของเราและจิตใจของใคร ขึ้นชื่อว่ากิเลสแสดงออกมาแล้วต้องเป็นเรื่องหลอกลวงต้มตุ๋น การพูด การจากริยามารยาทไพเราะเพราะพริ้ง นิ่มนวลอ่อนหวาน ชวนให้เพลินให้เพลิน ให้หลงมกเข้าไปตามจนกระทั่งถึงล่มจมไปตามมันก็ได้ หรือได้โดยไม่ต้องสงสัย เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่นิ่มนวลหลอกลวงสัตว์โลกได้ง่าย

แต่เรื่องของธรรม ถ้าภาษาของเราเรียกว่าขวานผ่าซาก คือตรงไปตรงมา เรียกภาษาธรรม ภาษาพระ ภาษาของผู้มีธรรมเป็นอย่างนี้ ทั้งสองประเภทนี้คือภาษาของกิเลสและภาษาของธรรมนี้มีอยู่ในหัวใจของสัตว์โลกด้วยกัน กรุณาเอามานิจฉัยใคร่ครวญดูว่าจิตใจของเรา ตั้งเอาในปัจจุบันนี้ละตั้งแต่ต้นนอนมานี้ จิตใจได้หลอกลวงต้มตุ๋นเจ้าของในแง่ใดบ้าง เช่นเราคิดว่าจะไปทำผลทำประโยชน์ หรือจะไปวัดไปวาฟังธรรมจำศีล รักษาจิตใจจิตตภาวนา ให้จิตใจมีความสงบร่มเย็น นี่เป็นเรื่องของธรรมที่ตำริขึ้นมา

กิเลสซึ่งเป็นข้าศึกของธรรมมันจะสอดแทรกขึ้นมาประเภทต่างๆ ว่าไม่มีเวลาหรือไม่เชื่อว่าบาปมีบ้าง ไม่เชื่อว่าบุญมีบ้าง ไม่เชื่อว่านรกมีบ้าง ไม่เชื่อว่าสวรรค์มีบ้าง ไม่เชื่อว่าพรหมโลกนิพพานมีบ้าง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีเคลื่อนไหวอยู่ในโลกธาตุนี้ กิเลสจะลบล้างไปหมด บอกว่าไม่มี สิ่งที่มีก็คือให้ทำตามกิเลสที่ชอบ บงการไปทางไหนจะจริงไม่จริงก็ตามทำให้เกิดความเชื่อตามมันไปจนได้ เช่น ความโลภ โลภได้เท่าไรยิ่งดีได้เท่าไรจะพาให้เจ้าของจม ถ้าได้เกินเหตุเกินผลเกินความพอดีของอรรถของธรรมแล้วพาเจ้าของให้เสียได้

แต่กิเลสไม่ว่าเสีย กิเลสจะว่าดีทั้งนั้นๆ ตายแล้วสมบัติที่ได้มากองท่วมหัวอยู่เจ้าของตายลงไปจมในนรก เพราะศีลธรรมไม่มีในใจ อย่างนี้กิเลสก็หลอกได้อย่างสบายพอใจหลอก แต่สัตว์โลกผู้รับเคราะห์รับกรรมทนทุกข์ทรมานเพราะความหลงกลของกิเลสนี้มามากมายก่ายกอง นี่ละเรื่องของกิเลสคอยกระชิบกระชาบเรา ถ้าเราจะทำคุณงามความดีกิเลสมาลบล้าง ให้ดูหัวใจของเราทั้งหลายบ้างนะ เวลานี้เรามาฟังอรรถฟังธรรม หรือเรามาฟังกลมายาของกิเลส ให้ไปคลี่คลายดูในใจของเรามีทั้งอรรถทั้งธรรม มีทั้งกิเลสตัวหลอกลวงต้มตุ๋นนั่นแหละ ให้เอาไปพินิจพิจารณา

ถ้าเรามีการพิจารณาในจิตใจของเราอยู่บ้าง เราจะได้ศีลธรรมเป็นเครื่องทดสอบคัดเลือกลงในสิ่งไม่ดีทั้งหลายที่เกิดอยู่เป็นประจำภายในใจของเรา แล้วเราจะมีทางปิดออก พลิกออก แก้ออก แล้วหาสิ่งที่ดีงามเข้ามาเพิ่มเติม เราจะค่อยดีขึ้นๆ เป็นลำดับลำดับ

คำว่าบาปไม่มีนั้นเป็นเรื่องของกิเลสหลอกหลวงร้อยเปอร์เซ็นต์ ทุกอย่าง บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพานไม่มี นี่เป็นเรื่องตมต้นของกิเลสทั้งหมด ไม่มีอะไรเป็นความจริงเลย ส่วนธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมา ก็มารู้มาเห็นสิ่งเหล่านี้แล คือบาปบุญ นรกสวรรค์ พรหมโลกนิพพาน ประกาศก้องขึ้นในพระทัยของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์แล้วมาประกาศธรรมสอนสัตว์โลกให้ละเว้นสิ่งที่มีทั้งหลายแต่เป็นภัยต่อสัตว์โลกให้ห่างไกล อย่าไปใกล้ชิดติดพันกับมัน

เช่น การทำบาปหยาบกรรมทั้งหลายนี้เป็นภัยแก่ตัวเอง การสร้างคุณงามความดีนี้เป็นคุณต่อจิตใจของเราอย่างเดียวกัน คือทำสิ่งที่ชั่วช้าลามกเป็นภัยต่อจิตใจของเรา สิ่งที่ดีเป็นคุณต่อจิตใจของเรา ให้จิตใจของเราได้คัดได้เลือกเสียตั้งแต่บัดนี้ ซึ่งเราเป็นชาวพุทธ ศาสดาองค์เอกไม่มีพระพุทธเจ้าพระองค์ใดได้มาโกหกสัตว์โลกหลอกหลวงสัตว์โลก ถึงขนาดสัตว์โลกได้ตกนรกหมกไหม้ เพราะพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ที่มาตรัสรู้แล้วนั้นไม่เคยมี มีตั้งแต่กิเลสคือความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ความหลงมกมายไปตามมันๆ นี่แหละคือสิ่งที่หลอกหลวง เป็นสิ่งที่จะทำให้เราล่มจมตกนรก

ว่านรกไม่มีก็คือเราเป็นผู้ตก กิเลสมันหลอกเฉยๆ มันไม่ไปตกนรก บาปไม่มี กิเลสบอกไม่มีแต่เราผู้สร้างบาป หยาบบาปหยาบกรรม หยาบความทุกข์ความทรมานอันเป็นตัวของเราเอง นี่เรียกว่าเราโง่หรือเราฉลาด กิเลสหลอกเราให้ทำอะไรเราก็ทำตามมัน ครั้นทำลงไปแล้วการรับเคราะห์รับกรรมกิเลสไม่ได้มารับ เราเป็นคนรับเอง สัตว์โลกเคลื่อนอยู่ในนรก นี่พระพุทธเจ้าก็ประกาศว่านรกมีมากี่กัปกี่กัลป์ สัตว์โลกอัดแน่นอยู่ในนรกประจำ แล้วทำไมกิเลสมันก็หลอกได้ลงคอว่านรกไม่มี เราก็หลับหูหลับตาเชื่อมั่น แล้วยังจะหลับหูหลับตาทำบาปทำกรรมต่อไปอีกไม่มีสะทกสะท้านหวั่นไหว ไม่มีหิริโอตตปปะประจำใจแล้วเราจะจมอีก

เมื่อจมลงไปแล้วใครจะเป็นผู้มารับเคราะห์รับกรรม มาเป็นตัวประกันลากเราออกจากนรก ตั้งแต่เขาติดคุกติดตะราง เมื่อเขาตัดสินลงแล้วว่าติดคุกติดตะรางเท่านั้นปีเท่านั้นเดือน ใครเป็นตัวประกันมีไหม ไม่มี ต้องเป็นนักโทษคนนั้นเป็นผู้ไปรับเคราะห์รับกรรมเสียเอง จนสิ้นโทษสิ้นภัยสิ้นบาปสิ้นกรรมของตนตามจำนวนที่เขาตัดสินไว้แล้วว่าเท่านั้นปีเท่านั้นเดือน ถึงจะออกมาจากเรือนจำได้ นี่ก็เวลาตกนรกลงไปใครเป็นผู้ไปประกัน กิเลสตัวโตมันมีโคตรมีแซ่ปู้ย่าตายาย แล้วโคตรแซ่ปู้ย่าตายายของกิเลส

จนกระทั่งลูกหลานเหลนของกิเลสมีกิเลสตัวโตไปเป็นตัวประกันสัตว์โลก ว่าสัตว์โลก ตกนรกแล้วไปประกันเอาขึ้นมาๆ โดยไม่ต้องตกนรก นรคนั้นว่างไปหมด ไม่มีสัตว์โลก ไปตกเพราะกิเลสไปเป็นตัวประกันขึ้นมาได้หมดๆ อย่างนี้เราเคยเห็นมีที่ไหน ไม่เคยมี พระพุทธเจ้าจึงไม่แสดงไว้ว่ามี มีตั้งแต่สัตว์โลกทั้งหลายทำบาปเป็นบาป ทำบุญเป็นบุญ ตามความสัตย์ความจริงของศาสดาทุกองค์ได้ตรัสไว้ เราเป็นลูกศิษย์ตถาคตขอให้ท่านทั้งหลายนำไปพิจารณา

วันนี้หลวงตาได้นำธรรมมาแสดงให้ท่านทั้งหลายฟัง พูดให้เต็มหัวใจก็คือ อองจากล้าหาญชาญชัย หลวงตาไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งทั้งหลายเหล่านี้เลย ว่า ผิดเพี้ยนจากธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้ว ไม่มี สอนตรงไหน รู้ตรงไหน เห็นตรงไหน ประจักษ์ตรงนั้นๆ ตลอดไป เมื่อเจ้าของเป็นผู้ยอมรับสิ่งที่เจ้าของประจักษ์กับใจแล้ว เล็งไปถึงพระพุทธเจ้าพระองค์ทรงสอนไว้เรียบร้อยแล้วๆ เราจะทะนงตัวของเราไปไหน มีตั้งแต่ยอมรับกราบไหว้ ที่นำธรรมมาสอนท่านทั้งหลายนี้ นำออกมาจากธรรมที่กราบไหว้พระพุทธเจ้าอย่างราบแล้วว่าถึงใจๆ ทุกอย่าง

ไม่ว่าบาปว่าบุญ นรกสวรรค์ เปิดจำอยู่ในหัวใจสดๆ ร้อนๆ แล้วจะว่าบาป บุญ นรก สวรรค์ไม่มีได้ยังไง นอกจากกิเลสมันอยู่ในหัวใจเราถึงบอกว่ามีอย่างนี้มันก็ไม่เชื่อ มันต้องปฏิเสธลบล้างอยู่ว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มีอยู่นั้นแล กิเลสไม่อายุใครนะ หน้าด่านที่สุดคือกิเลสมันอยู่ในหัวใจของสัตว์โลก สัตว์โลกก็เป็นสัตว์โลกที่หน้าด่านสันดานหยาบ เห็นอรรถเห็นธรรมเห็นคุณงามความดีที่เขาไปสร้างคุณงามความดี ยังพูดหัวเราะเยาะเย้ยไปต่างๆ นานา นี่เขาไปวัดไปวานะวันนี้

นี่เห็นไหมกิเลสเวลามันหนาเข้าในหัวใจเรานั้นแหละ ไม่ได้หนากับหัวใจใครละ หัวใจของคนผู้ต่อต้านสันดานหยาบนั้นแหละ มันคัดค้านต้านทานธรรมว่า นี่เขาไปวัดแล้วดีนะ เขาไปทำบุญให้ท่าน เขาจะไปสวรรค์กันหมด พวกเราจะสนุกหาปลาเล่นไฟแหงไปสนุกสนาน เออเมียมาสักร้อยคนก็ได้ไม่มีใครมาแย่ง ไปหาผัวสักพันคนมาก็ได้ไม่มีใครแย่ง พวกเราสนุกสนานแล้วนะที่นี้ พวกนี้เขาทำบุญให้ท่านเขาไปสวรรค์กันหมดแล้วใครไม่มาแย่งเรา นี่เห็นไหมกิเลสตัวมันหน้าด่านมันเป็นอยู่ในหัวใจเราทุกคนให้พากันจำเอา

หลวงตานี้ได้เทศนาว่าการอย่างอองหาญชาญชัย ใครจะว่าหลวงตาพูดโกหกก็ตามพระพุทธเจ้าไม่ใช่พูดโกหก ปฏิบัติตามธรรมของพระพุทธเจ้าเพื่อรู้เพื่อเห็นธรรมตามที่ทรงแสดงไว้แล้ว ปฏิบัติอย่างใดรู้เห็นอย่างนั้น เห็นอย่างนั้นคัดค้านพระพุทธเจ้าได้ยังไง ประจักษ์ยังงี้ก็ต้องสอนอย่างนั้น นี้กราบราบพระพุทธเจ้ามาเป็นเวลา ๕๔ ปีนี้แล้ว หากที่ต้องติไม่ได้ในธรรมที่เราอยู่ในหัวใจของเรา จนกระทั่งเต็มหัวใจก็ไม่มีข้อใดใน

ธรรมทั้งหลายที่จะคัดค้านพระพุทธเจ้าเลย ในบรรดาธรรมที่เราได้เห็นภายในใจของเรา ว่าธรรมนี้ปลีกย่อยหรือแตกต่างจากธรรมพระพุทธเจ้าไป พอจะเป็นข้าศึกไปโต้เถียงกับธรรมพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงสอนเรามาในการปฏิบัติ จนกระทั่งมาปฏิบัติได้รู้ได้เห็นขึ้นมา แล้วได้ธรรมอันนี้เป็นธรรมปลีกย่อยไปคัดค้านต้านทานธรรมพระพุทธเจ้านี้ไม่มี มีแต่หมอบราบ ๆ

นอกจากที่จะมีความวิตกวิจารณ์กับบรรดาชาวพุทธเราเท่านั้นแหละ เวลาที่กำลังถูกกิเลสหลอกลวงเอามาก ยิ่งมีตมิตปิดตาหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ มองไปที่ไหนเห็นเป็นคนก็จริง แต่งเนื้อแต่งตัวรูปร่างสดสวยงดงามพูดไพเราะเพราะพริ้ง มีตั้งแต่เรื่องของกิเลสหลอกลวงตมิตุนให้มากลมายานี้มาใช้หลอกกันไป คนนี้หลอกคนนั้นคนนั้นหลอกคนนี้ หากความสัตย์ที่จะเป็นที่ตายใจไม่ได้เลย นี่คือกิเลสมันหลอกลวงเรามันลากเข็นเราไป

ถ้าเป็นธรรมแล้วต้องคัดต้องเลือกในกิริยาท่าทางความคิดความอ่าน หน้าที่การงาน อะไรผิดอะไรถูกเราเป็นผู้รับผิดชอบในตัวของเรามาตั้งแต่เริ่ม สิ่งใดผิดต้องเป็นพิษต่อเรา เราต้องคัดเลือก ปัดออก ๆ สิ่งใดที่เป็นผลเป็นประโยชน์ให้พยายามสั่งสมขึ้นมา นี้เรียกว่าเราเป็นชาวพุทธฟังเสียงธรรมของพระพุทธเจ้า นิสมม กรรม เสยโย ให้ใคร่ครวญเสียก่อนทุกสิ่งทุกอย่างก่อนที่จะลงมือทำ แม้จะผิดพลาดก็ไม่มาก ส่วนมากจะไม่ค่อยผิด ที่ผิดนี้ก็คือว่าสนุกเอาเผากิน เพราะกิเลสมันลากมันถูไปจนไม่มีเวล่ำเวลาที่แต่งเนื้อแต่งตัว มันลากเข็นไป บางคนไม่นุ่งเสื้อนุ่งผ้าเพราะวิ่งตามกิเลสแล้วปล่อยหีปล่อยควยไปก็ได้

ต่อไปมันจะเป็นได้นะ เมื่อกิเลสมันหนาแน่นเข้ามาจะไม่มียางอาย เวลาที่มีธรรมประกันตัวอยู่พอมียางอายบ้างมนุษย์เรา ให้ดูเอา ดูตัวของเรานี้แหละ โลกก็คือตัวของเราแต่ละคน ๆ มียางอายก็คือตัวของเราแต่ละคน หน้าด้านก็คือตัวของเรา ให้เอาธรรมของพระพุทธเจ้ามาพืดมาเหวี่ยงมาชักมาฟอกมาเทียบเคียง อะไรไม่ดีเราก็จะรู้ในตัวของเรา เมื่อเรารู้แล้วว่าเคยหน้าด้านมันก็หน้าบางเอง ค่อยบางเอง หิริโอตตปปะมีประจำใจ ละอายต่อบาปต่อกรรมทั้งหลาย และมีความกระหึ่มยั้มย่องในอรรถในธรรม ปฏิบัติต่อธรรม คนนั้นจะมีความสง่างามขึ้นภายในใจ

สาระสำคัญในโลกนี้เราอย่าเข้าใจว่าสิ่งใดเป็นสาระมากยิ่งขึ้นกว่าใจ และเลวร้ายยิ่งกว่าใจ ไม่มี วัตถุสิ่งของต่าง ๆ ทั่วแดนโลกธาตุเขาไม่มีความหมายอะไร ต้นไม้ภูเขาเป็นต้นไม้ภูเขาเราไปให้ชื่อให้นามเขาเอง มีตมิตเขาเป็นเรื่องของเขา แม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวง ท้องฟ้าอากาศ เราไปตั้งสมมุติให้เขาเองเป็นความกังวลตำหนิติเตียนหรือเชยชมเขา แล้วก็ขนเอาอารมณ์ต่าง ๆ ทั้งดีทั้งชั่วที่เราชอบใจไม่ชอบใจเข้ามาเผาหัวใจ

เรานั้นแล เพราะใจไม่ได้ใช้ความคิดความพินิจพิจารณาจึงไม่ทราบว่าจะไร้อุทเทหะไรผิด เพราะฉะนั้นจึงเอาธรรมเข้าไปกลั่นกรอง ธรรมพระพุทธเจ้าท่านสอนว่า นิสมม กรณิเสชโย ให้พิจารณาใคร่ครวญเสียก่อน ก่อนที่จะทำอะไรขึ้นมา จะไม่ค่อยผิดพลาดมากนัก ท่านว่าอย่างนั้น นี่เราฟังอรรถฟังธรรมแล้วให้ไปกลั่นกรองตัวเอง

ดีช่วยอยู่กับใจ โลกอันนี้จะเลวร้ายที่สุด คือใจเป็นผู้พาให้เลวร้าย ใจเป็นผู้ร้อน ใจเป็นผู้หมดราคาค่าราคาไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว เป็นพินเป็นไฟก็คือใจดวงนี้พาให้เป็น เราสร้างตั้งแต่ความชั่วช้าลามกเต็มเม็ดเต็มหน่วย นึกตามกิเลสหลอกว่าทำลงไปแล้ว ตกน้ำป้อมแป้มๆ ไปหมดไม่มีใครมาเสวยๆ ทำบาปทำกรรมเท่าไรก็ตกน้ำตกท่าป้อมแป้มไปหมด เราไปสบายๆ นี่คือความคิดของกิเลสหลอกสัตว์โลก แต่การกระทำเราเป็นผู้ทำเอง

ทำดีทำชั่วเราทำเอง ไม่มีที่ไหนจะไปเป็นภาชนะรับให้ตกป้อมแป้มๆ นอกจากใจของเราเท่านั้น ตกก็ตกเข้ามาที่ใจ ใจทำชั่วก็ตกเข้ามาที่ใจเผาที่ใจ ใจทำดีก็ตกเข้ามาที่ใจ บำรุงรักษาใจพุงใจให้มีความสุขความเจริญขึ้นไป ใจมีคุณค่า มีคุณค่าขึ้นมาจากใจเพราะการสร้างคุณงามความดีเป็นเครื่องส่งเสริมใจ และเลวร้ายที่สุดก็คือใจ เพราะสร้างตั้งแต่บาปแต่กรรมเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ใจ รวมแล้วมีใจเท่านั้นในโลกธาตุนี้ไม่มีอะไร นี่เราได้พิจารณา

พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้วว่า มโนปุพฺพฺพคฺมา.ธมฺมา มโนเสฏฺฐา มโนมยา. สิ่งทั้งหลายมีใจเป็นใหญ่ มีใจเป็นประธาน สำเร็จแล้วด้วยใจ จะดีหรือชั่วขึ้นอยู่กับใจ ท่านสอนว่าอย่างนั้น จงพยายามปรับปรุงใจแก้ไขใจให้ดี ถ้าอยากให้อใจมีราคาค่าราคา ถ้าใจเรามีราคาค่าราคาภพชาติของเราก็จะสืบต่อจากภพนี้ไป ก็เช่นเดียวกับเมื่อวานนี้ต่อมาวันนี้ วันนี้ต่อไปหาวันพรุ่งนี้ ภพชาติ ชาติปางก่อนก็มาเช่นเดียวกับเมื่อวาน วันนี้มาเป็นชาติปัจจุบันแห่งมนุษย์ของเรา ต่อจากนี้จะไปเป็นภพใดชาติใดเป็นเปรตเป็นผีเป็นสัตว์นรก หรือเป็นเทวดาอินทร์พรหมก็ขึ้นอยู่กับตัวของเรา เป็นผู้สร้างต้นเหตุคือดีและชั่วนี้เท่านั้น

ถ้าเราทำชั่วเราอยากไปเป็นอะไรมันก็เป็นไม่ได้ เพราะการทำอยู่กับเรา ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำคือความชั่วอยู่กับเราจะเผาเราทั้งนั้น จะไปประกาศว่านรกไม่มีก็มีแต่ลมปาก ใครก็พูดได้ว่านรกมีหรือไม่มี แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ขึ้นอยู่กับลมปากคน ถ้าขึ้นอยู่กับลมปากคนแล้วพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์มีลมปากเหมือนกัน ลมปากพระพุทธเจ้าเป็นลมปากที่ศักดิ์สิทธิ์ๆ ด้วยกันทั้งนั้นไม่เหมือนลมปากเรา ลมปากเรามันไม่ได้ศักดิ์สิทธิ์อะไรนะมีแต่หลอกตัวเองๆ ลมปากอันนี้ลมปากหลอกตัวเอง ลมปากพระพุทธเจ้าเป่าฟู่ไปที่ไหน สัตว์โลกนี้เสวยความสุขความทุกข์ชะล้างสิ่งสกปรก

โสมมให้โลกได้รับความสุขความเจริญ นี่คือลมปากของพระพุทธเจ้า ถ้าหากว่านรก หรือสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาทั้งหลายสำเร็จด้วยลมปากแล้ว ลมปากพระพุทธเจ้าเป่าพุด เตียวนรกจมไปหมดเลย เราจะสนุกสนาน ไปที่ไหนไปสะดวกสบาย เพราะทำบาปทำกรรมแล้วบาปไม่มี พระพุทธเจ้าเป่านรกทำลายนรกพุดเตียวหายหมดๆ

แต่นี้เป็นยังงไรนรกมีมากก็กัปก็กลับแล้วยังจะมีต่อไปอีก เรายังจะเชื่อลมปาก ความสำคัญผิดของเราอยู่หรือ ให้เราพิจารณา เราใหญ่กว่าพระพุทธเจ้าหรือเป็นยังงไรบ้าง ถ้าเราไม่ใหญ่กว่าพระพุทธเจ้าเราเป็นคนมีกิเลส พระพุทธเจ้าสิ้นกิเลสแล้วสอนมี น้ำหนักต่างกัน เราควรจะเชื่อพระพุทธเจ้าเราอย่าเชื่อแต่กิเลสที่เป็นตัวสกปรกหลอก แต่เราตลอดมาอย่างนี้โดยถ่ายเดียว เราจะจมไม่มีวันฟื้นฟู ให้รีบตัดสินใจเสียตั้งแต่บัดนี้

ตายไปแล้วนิมนต์พระมากุสลา ธมฺมา อุกุสลา ธมฺมา เกิดประโยชน์อะไร ใครก็กุสลาได้คัมภีร์มีอยู่ ไปเรียนมา กุสลา ธมฺมา เรียนได้ทั้งนั้น หรืออย่างหนึ่งก็ เอาในกรุงเทพของเรานี้มันมีที่ย่านที่แห่ง เอ้าบวชหลวงพ่อกันไปไว้เสี่ย่านนั้นองค์หนึ่ง ย่านนี้ องค์หนึ่ง ในกรุงเทพนี้บวชหลวงพ่อกันไว้สักกี่องค์ล่ะ เพื่อรับบาปกรรมของเราผู้ตัวคึก ตัวคะนอง ตายแล้วไปล้างบาปกับหลวงตาเหล่านั้น พอตายแล้วนิมนต์พระมากุสลา ธมฺมา ส่งไปที่ไหนที่มีความสุขความเจริญเสียทั้งหมดๆ ไม่จำเป็นจะต้องไปทำบุญให้ทานเจริญเมตตาภาวนา ให้พระท่านมากุสลา ธมฺมา ให้สำเร็จไปหมด นี่มันไม่ได้สำเร็จอย่างนั้นซิ มันเป็นอยู่กับหัวใจของเรา

การกุสลา ธมฺมา ไม่ได้ประมาท กุสลา ธมฺมา สอนคนให้เป็นคนดีคนดีต่างหาก แต่เรามันเลวอยู่ตลอดเวลา เอาพระมาก็ร้อยก็พันองค์มากุสลา ก็มีแต่ลมปากของพระ จะอุ้มเราหรือจูดลากเราขึ้นจากนรกไม่ได้ เราต้องเป็นผู้จูดลากเราเสียตั้งแต่บัดนี้ที่ยังไม่ตาย ให้รีบเร่งชวนชวายนินิจพิจารณา

หลวงตาพูดตรงๆ พูดอย่างเป็นภาษาของธรรม วิตกวิจารณ์มากนะเวลานี้ อายุแก่ถึง ๙๐ นี้นะ จะ ๙๐ ปีในวันที่ ๑๒ สิงหาคมนี้ นานไหมบวชมานี้ได้ ๗๐ ปีจะถึงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม นี่เป็นปีที่ ๗๐ ที่บวชมา อุตส่าห์พยายามปฏิบัติแต่ศีลแต่ธรรมเรื่อยมา ไม่มีความเดือดร้อนในจิตใจว่าได้ข้ามเกินหลักธรรมหลักวินัยข้อใด มีความอบอุ่นตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งออกปฏิบัติฟัดกับกิเลสขาดสะบั้นลงจากหัวใจ ตั้งแต่บัดนั้นมา เราไม่เคยมีกิเลสตัวใด มายุมาแหง่ก่อกวนให้ได้รับความเป็นทุกข์กายจิตใจ ไม่มีเลย

จึงชี้นิ้วได้ว่ามีกิเลสเท่านั้นเป็นตัวก่อกวนจิตใจสัตว์โลก และบีบบี้สไฟสัตว์โลก ให้ล่มจมนิพพานตลอดมา เพราะการหลอกลวงของมันทุกวิถีทาง เวลานี้เราเป็นลูกชาว

พุทธ เรายังจะวิ่งตามกิเลสไปทุกแบบทุกฉบับ โดยไม่มีธรรมเป็นเครื่องยับยั้งชั่งตวง บ้างเหรอ มันเกินไปนะให้พิจารณาพิจารณา หรือหลงตาบวชไว้แล้วยังมีอยู่ ยังไม่ต้องวิตก วิจารณ์ ตายแล้วไปนิมนต์องค์ไหนมาก็ได้ กุสลา ธมฺมา ส่งขึ้นไปสวรรค์นิพพาน เลย นิพพานไปก็ได้เพราะเรามันคนเลยเถิดแล้ว นิมนต์พระก็มากุสลา ธมฺมา ให้ไปเลย นิพพานเสีย

พระพุทธเจ้าถึงแค่นิพพานพวกเราเก่งกว่าครู นิมนต์หลวงตามาส่องค้ำห้องค้ำก็แล้วแต่ เพราะเราทำอะไรเราทำได้สบาย ตายแล้วเอาพระมาชำระบาปให้หมด เราไปสวรรค์แข่งพระพุทธเจ้าเลยนิพพานไปอีก เราจะเก่งกว่าครูอย่างนั้นเหรอ ถ้าเราจะเก่งกว่าครูอย่างนั้นจะจมตั้งแต่บัดนี้ต่อไปนะ เพียงลมหายใจฟอดๆ หมามันก็มีลมหายใจ เราย่าว่าแต่เรามีลมหายใจเก่งกว่าหมา หมาก็มีลมหายใจ มันไม่ได้วิเศษวิโสกว่าลมหายใจ มันวิเศษวิโสกับใจของเราที่มีธรรมนี้เท่านั้น ถ้าไม่มีธรรมเลวกว่าหมาก็ เอาไปชั่งตัวเองนะ

วันนี้ที่ท่านทั้งหลายนิมนต์หลวงตามาสอน สอนให้ถึงเหตุถึงผลถึงพริกถึงขิง หลวงตาปฏิบัติตัวเองมาอย่างนั้น การมาพูดอย่างนี้ไม่ได้มาถูกเหยียดหยามตำหนิติเตียนทำลายพี่น้องทั้งหลาย มีแต่มาเชิดมาชูทั้งนั้นนะ ให้เห็นโทษเห็นภัยจริงๆ กิเลสเป็นโทษจริงๆ ธรรมเป็นคุณจริงๆ พูดให้ถึงเหตุถึงผลให้ถึงใจ เราปฏิบัติมาเราก็ปฏิบัติด้วยความถึงใจ เอาจนกระทั่งเอาตายก็ตายว่างั้นเลย ถึงขั้นถึงใจจริงๆ แล้วกิเลสขาดสะบั้นลงไป กิเลสตายเราไม่ตาย ได้นำธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความถึงใจ ไม่มีคำว่าสะทกสะท้าน

ใครจะประกาศมาสี่ห้าแดนโลกธาตุก็ตามเถอะ ว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี จะมาประกาศมากกว่านั้นก็ตามเถอะ พุทธฺ ธมฺมฺ สรรณํ คจฺจามิ คำเดียวพอแล้วเรา กราบพระพุทธเจ้ากราบ ใครเป็นคนแสดงไว้ธรรมเหล่านี้ ศาสดาองค์เอก พวกนั้นพวกหูหนวกตาบอดกิเลสหลอกลวงตมตุนมันเท่านั้น นี่ละเป็นอย่างนี้ท่านทั้งหลายพิจารณาเสีย

เวลานี้โลกมันยุ่งเหยิงวุ่นวายไปกับความเพลิดความเพลิน ความลุ่มความหลง จนจะไม่รู้เนื้อรู้ตัว การหลับการนอนไม่ทราบมีพุทฺโธ ธัมโม หรือสังโฆ ซึ่งเป็นธรรมอันเลิศเลอติดหัวใจบ้างหรือเปล่าก็ไม่รู้ หรือมีตั้งแต่คิด ถ้าเป็นผู้ชายมีเมียแล้วก็คิดแต่หาอีหนู ผู้หญิงมีผัวแล้วก็คิดหาแต่ไอ้หนูอย่างนั้นเหรอแทนพุทฺโธ ธัมโม สังโฆ พิจารณาชาติตลिनใจถามเจ้าของเสียตั้งแต่บัดนี้ ถ้ามีธรรมแล้วต้องระลึกถึงพุทฺโธ ธัมโม สังโฆ ธรรมเหล่านี้แลเป็นเครื่องรื้อให้พ้นจากทุกข์ ไอ้เรื่องความรื่นเริงบันเทิงมีแต่จะพาให้จม ให้พากันพิจารณาพิจารณาตั้งแต่บัดนี้

เราสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความถึงใจ เรารู้ธรรมก็รู้อย่างถึงใจหายสงสัยมาได้ ๕๕ ปีแล้ว จำไปหมดไม่ว่าบาปบุญนรกสวรรค์มันจำอยู่ในหัวใจนี้แล้ว พระพุทธเจ้าก็จำอยู่ในหัวใจพระพุทธเจ้า บรรดาพระพุทธเจ้าทุกองค์จำทั้งนั้น ใครเชื่อไม่เชื่อไม่สนใจ เหมือนเราเป็นคนตาดี คนตาบอดยกมาทั้งพระนครนี้เป็นคนตาบอดทั้งหมด แล้วคนตาดีมีแต่เราคนเดียวเราเชื่อใคร พิจารณาซิ คนตาบอดงุ่มง่ามตัวมเตี้ยมชนโน้นชนนี้เข้ามาหาเรา เราเป็นคนตาดีดูคนตาบอด แล้วอะไรดีกว่ากันเก่งกว่ากัน พิจารณาซิคนตาบอดหรือเก่งกว่าคนตาดี

พวกเราทั้งหลายนี้เก่งกว่าพระพุทธเจ้าหรือ พระพุทธเจ้าโลกวิทู รู้แจ้งโลก พวกเรานี้มืดมืดปิดตานั้นหรือเก่งกว่าพระพุทธเจ้า ถ้าเก่งกว่าพระพุทธเจ้ายังจะเก่งกว่านี้อีกนะ การตกทุกข์ได้ยากลำบากนรกหลุมไหนก็ไม่ทราบ ไม่มีใครจะรับรองนะ ถ้าเราไม่รับรองเสียตั้งแต่บัดนี้ ให้รีบแก้ไขตัดแปลงนะ หลวงตาเทศนาว่าการสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายไม่สะทกสะท้าน แน่ตามความจริงที่สอน ใครเชื่อไม่เชื่อก็ตามมันเป็นกรรมของสัตว์

เราปฏิบัติตัวของเราได้ผลได้ประโยชน์จนกระทั่งถึงใจแล้ว บัดนี้ไม่มีอะไรที่จะแก้อีกแล้ว เรื่องโลกนี้โลกไหนเราหมดปัญหา คำว่าที่ฟังที่ไหนหมดปัญหาโดยสิ้นเชิง ธมฺโม ปทีโป. กระจ่างแจ้งภายในจิตใจนี้หมด อดีตอนาคตไม่มี เหลือแต่ธรรมชาติที่เลิศเลอสุดยอดนี้เท่านั้นภายในใจ จากการปฏิบัติที่ตะเกียกตะกายมาตามธรรมของพระพุทธเจ้าไม่มีอะไรผิดพลาด ธรรมพระพุทธเจ้าแม่นยำที่สุดเรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว เราปฏิบัติตามนั้นก็แม่นยำมาเป็นลำดับลำดับ จจนกระทั่งถึงขั้นที่ว่าพอแล้วทุกอย่าง

วุธิตํ พุทฺทมจฺจริยํ กตํ ฅรณียํ. การประพฤติพรหมจรรย์ การถอดถอนกิเลสซึ่งเป็นงานที่ยากมากที่สุดในสามแดนโลกธาตุได้ทำสำเร็จแล้ว กิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจ ไม่มีอะไรที่จะมาเสียดแทงอีกแล้วต่อไป ทุกข์ไม่มีในหัวใจ พระพุทธเจ้าก็ดีพระอรหันต์ก็ดี ไม่เคยมีทุกข์ในหัวใจ มีก็มีแต่ธาตุแต่ขันธ์ประจำเล็กๆ น้อยๆ เจ็บท้อปวดศีรษะ เพราะอันนี้เป็นสมมุติด้วยกัน แต่ไม่สามารถที่จะซึมซาบเข้าไปสู่จิตใจของท่านได้เท่านั้นเอง ก็อาศัยกันอยู่พอถึงกาลเวลาแล้วสลัดปี๊วะเดียวเท่านั้น หมดสมมุติโดยประการทั้งปวง ในพระพุทธเจ้าก็คือขันธ์นั้นแล

ขันธ์คืออะไร รูปร่างของเรานี้เรียกว่าขันธ์ รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์ นี้เรียกว่าขันธ์ห้า ขันธ์ห้านี้เป็นตัวสมมุติ ท่านรับผิดชอบอยู่ตั้งแต่วันตรัสรู้แล้วจนกระทั่งวันนิพพาน บรรดาสมมุติทั้งหลายปล่อยได้หมด ขันธ์ห้านี้ก็ปล่อยแต่ความรับผิดชอบยังมีอยู่ เพราะลมหายใจยังครองร่างอยู่ พออันนี้ขาดสะบั้น

ลงไปแล้วปิดหมด นั่นละท่านว่าอนุปาติเสสนิพพาน เป็นนิพพานล้วน ๆ สมมุติใดไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง เหมือนที่มีชั้นธอยู่ ชั้นนี้เพียงว่าสัมผัสสัมพันธ์ให้รู้ แต่ไม่ใช่ท่านติด ไม่ใช่ไปเสียดแทงท่านได้ เพียงให้รู้รับทราบ ๆ รับผิดชอบกันเท่านั้น

พระอรหันต์ พระพุทธเจ้าท่านรับผิดชอบในชั้นนี้เหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ นี้แหละ ไม่ได้ผิดแปลกกัน แต่ที่แปลกต่างกันคือว่าท่านไม่ได้เป็นทุกข์ กับทุกข์ที่เกิดขึ้นตามอวัยวะของเรา เช่นเจ็บท้องปวดศีรษะก็ยอมรับว่าทุกข์ แต่มันเป็นอยู่ที่ศีรษะ มันเป็นที่ท้องไม่ได้เป็นอยู่ที่ใจเหมือนพวกเรา พวกเราเป็นอยู่ที่ศีรษะก็ดีเป็นอยู่ที่ท้องก็ดีเป็นที่ไหนก็ดี มันมาเป็นอยู่ที่หัวใจ ทั้งร้องทั้งครวญครางอยู่ที่หัวใจ เอาไปขึ้นบนโรงพยาบาลก็ขึ้นก็ไปร้องครวญครางอยู่นั้น มันเป็นอยู่ที่คน ๆ นั้น ไม่ได้เป็นอยู่ที่ตึกนั้นชั้นสูง ๆ สิ่ง ๆ อะไรนะ มันเป็นอยู่ที่คน

อันนี้มันก็เป็นอยู่ที่ชั้นนี้ด้วย เป็นอยู่ที่ใจของเราทั้งหลายด้วย ส่วนพระอรหันต์ท่านไม่มี มีแต่ธาตุแต่ชั้นธรรมดา พอธาตุชั้นหมดสภาพแล้ว ปิดปั๊บเดียวเท่านั้น อนุปาติเสสนิพพานฝังเลย นั่นละท่านว่านิพพานเที่ยง ธรรมเลิศหรือไม่เลิศเราพิจารณาเราเป็นลูกชาวพุทธอย่าเป็นกบเผือกอ้วนอยู่เฉย ๆ มันเสียจริง ๆ นะเวลานี้ ชาวพุทธเราเหลวไหลไปทุกวัน ๆ มองไปที่ไหนแบบหูหนวกตาบอดนะ ดูไป ๆ เหมือนหูหนวกตาบอด มองไปที่ไหนมีแต่กิเลสล้อมหน้าล้อมหลัง ความโลภความเลศความเพลินความทะเยอทะยาน

การวิ่งเต้นชวนขายหามาไม่ทราบหามาอะไร ตั้งแต่ตื่นนอนวันทั้งวันทั้งคืน ครั้นได้มาแล้วนี่มีแต่ความผิดหวัง ๆ ที่เราหามาทุก ๆ วันตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งค่ำ มันควรจะดีพออยู่พอกิน พอสงบรวมเย็นบรรเทาทุกข์เราได้บ้าง นี่ยิ่งเพิ่มทุกข์เข้าเป็นลำดับลำดับ มันหาเรื่องอะไรอย่างนั้น หากองทุกข์เผาหัวเจ้าของละชิเป็นอย่างนั้น ให้ท่านทั้งหลายเอาไปคิดนะ นี่ละเอาธรรมมาสอนโลก ต้องสอนตามหลักความจริงอย่างนี้ เราเป็นคนผิดหรือพระพุทธเจ้าเป็นคนผิดเอาไปพิจารณาแก้ไขตัดแปลง จึงสมชื่อสมนามว่าเราเป็นลูกมีพ่อแม่คือศาสดาองค์เอกเป็นพ่อเป็นแม่ของเรา

ปฏิบัติตามร่องรอยของพ่อของแม่บ้างก็จะพอสวยพองาม การอยู่การกินการใช้ การสอยทุกอย่างก็จะพอดิบพอดี ไม่ฟุ้งเพื่อห่อเหิมทะเยอทะยานจนลืมนื้อลืมตัวตลอดมาดังที่เป็นนี้ ยังจะสอนลูกหลานให้เป็นบ้าไปอีกนะ ได้มาเท่าไรไม่พอ อะไรไม่พอ บรรดาตักแตงนี้ไม่มีอะไรสิ้นสุดนะ กิเลสมันตัวสกปรกมันกลบตัวของมันไว้ด้วยความสะอาดภายนอก หลอกนั่นสวยนี้หลอกนี้งามอย่างนั้นงามอย่างนี้ ตัวมันสกปรกอยู่ภายในจิตใจของเรา มันกลัวจะไปเห็นความสกปรกของมัน มันก็เอาเครื่องภายนอกมาตกแต่งอันนั้นสวยอันนี้งาม

ปลูกบ้านขึ้นมาก็พาดหรุๆ หราๆ ได้ก็ขึ้นแล้วตกแตงนั้นนี้แล้วทาสีนั้นทาสีนี้ สี
 ฟอสเฟออะไรมันไม่รู้ สีมันมีมาตั้งแต่วันเกิดเราไปตื่นมันอะไรประสาสี สีขาว สีเหลือง สี
 แดงมันไม่มีหรือในบ้านเมืองของเราแต่ก่อน มันทำไมถึงมามีทุกวันนี้เป็นบ้าทุกวันนี้
 จนลืมนื้อลืมนั่ว หาอะไรมาไม่พอนะ มาปรนปรือสิ่งเหล่านี้แหละ แล้วก็ไม่ได้ทำอะไร
 เลย หัวใจมันไม่ได้ดูซี มันเสียตรงนี้นะ ดูตั้งแต่ภายนอก ตกแต่งแต่ภายนอก แก้ไข
 ดัดแปลงแต่ภายนอก หัวใจเจ้าของเต็มไปด้วยความสกปรก ความโลภก็เป็นความ
 สกปรก ความโกรธเป็นความสกปรก ราคะตั้นหากินไม่พอกินไม่อิ่ม นี่คือการสกปรก
 เต็มอยู่ที่หัวใจ ควรจะแก้ไขตรงนี้ให้เบาบางลงบ้างคนเรา

เมื่อใจมีความสุขสบายแล้ว อยู่ที่ไหนอยู่เถอะนะคนเรา อยู่กระต๊อบ
 กระแต็บก็อยู่ได้สบาย หัวใจพอแล้วอยู่ที่ไหนสบายหมด ถ้าหัวใจไม่พอนี่สร้างหอ
 ปราสาทราชมณเทียรมันก็ไปร้องไปครวญครางอยู่ที่หอปราสาทนั่นแหละ เช่นเดียวกับ
 คนไข้ คนไข้หนักๆ เอาขึ้นห้องพยาบาลห้องไหนก็ไปซี มันก็ไปครวญครางอยู่นั้น
 เหมือนเสือถูกปืนนั่นแหละ ร้องครวญคราง มันเป็นอยู่กับคนไข้ มันไม่ได้เป็นอยู่กับ
 ห้องกับหีบเท่านั้นชั้นเท่านี้ชั้นอะไร มันเป็นอยู่กับคนไข้

อันนี้มันเป็นอยู่กับหัวใจของเรา ปลูกบ้านปลูกเรือนขึ้นก็ห้องก็หีบสดสวย
 งดงาม มาดูก็มาหลอกกัน อ้อ นี่บ้านสวยนะๆ สวยแบบประสาอิฐ ประสาปูน ประสา
 หินทราย อยู่ที่ไหนมันก็มี เป็นบ้ากันอะไรนักหนา ดูหัวใจเจ้าของ ปรับปรุงหัวใจ
 เจ้าของให้พอติบพอดี จนมีธรรมภายในใจสว่างแล้วอยู่ที่ไหนสบายหมด จัมน้ำพริกก็
 สบาย นอนหลับก็สบาย หัวใจสบาย สบายหมด ถ้าหัวใจไม่สบายนี้ โอ๊ย ไม่ว่า
 อะไรล่อมหน้าล่อมหลัง นั่งโต๊ะหนึ่งๆ เครื่องปรนปรือนี่เต็มไปหมด อย่างน้อยนำปลา

อันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดี มันจะดีอะไรหัวใจมันเป็นบ้านนั้นนะ กินอะไรมันก็ไม่อิ่มซี
 หัวใจมันหิวมันโหย แก่หัวใจเจ้าของให้มีธรรมภายในใจ ธรรมภายในใจนี้เป็นธรรม
 โอสถ เข้าสู่ใจแล้วใจจะพอติบพอดี สบาย นี่ท่านเรียกว่าแก้ภายใน ให้แก้ภายในบ้างซี
 นี่หาแก้หาดัดแปลงหาส่งเสริมหาทำความสะอาดสะอาดตั้งแต่ภายนอก จิตใจไม่สนใจ
 ทำความสะอาด ไม่แก้ไขดัดแปลงจนกระทั่งวันตายมันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ตายแล้ว
 มิหนำซ้ำยังไปลงนรกได้นะคนเรา ถ้าทำตั้งแต่ภายนอก มันเข้าศาสนาไม่ได้นะ

เวลานี้ศาสนาไม่มีอะไรมีตั้งแต่วัตถุนั้นนะ ธรรมภายในใจที่พวกชาวพุทธเราจะ
 ปฏิบัติไม่ว่าพระว่าเณรว่าประชาชน สนใจการปฏิบัติให้สวยงามทางกายวาจาใจนี้ไม่
 ค่อยมีและไม่มีกัน โลกมันถึงเดือดร้อน ประชาชนก็เดือดร้อน พระก็เดือดร้อน เขา
 เดือดร้อนเราเดือดร้อน ปลูกบ้านปลูกเรือนขึ้นมาแทนที่จะให้อยู่ด้วยความร่มเย็นเป็น
 สุขมันกลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมด แล้วสร้างวัดสร้างวาขึ้นมาแทนที่จะให้เป็นที่อยู่

ของพระของเณรด้วยความสงบร่มเย็น กลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมดเพราะผู้ที่ครอง
วัดมีตั้งแต่ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ดิ้นกับโลกกับสงสารไม่สนใจกับผ้าเหลือง
ไม่สนใจกับหัวโล้นตนเองเลย มันก็เลยไปในวัดในเวลานั้นแหละ

นี่พูดทั้งเขาทั้งเราเอาธรรมเป็นกลางๆ มาพูดให้ฟัง หลวงตาบ๊วกก็หัวโล้นด้วย
ผ้าเหลืองด้วย ถ้าหลวงตาบ๊วกผิด เอา ฟาดมาเลยหลวงตาบ๊วกไม่ว่า ยอมรับธรรมของ
พระพุทธเจ้าว่าอะไรว่ามา หลวงตาบ๊วกจะเป็นผู้ฟังเพื่อปฏิบัติตาม นี่เราก็นำธรรม เรา
เป็นผู้สกปรกนำธรรมที่สะอาดมาสอนพวกเรา เพื่อให้ต่างคนต่างมีความสะอาดสะอาด
บ้าง จะพอกอยู่พอกกินพอกเป็นพอกไป ทุกอย่างจะไม่ดินร่นกวัดแกว่งจนเกินไป

วันนี้การแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่กาลเวลาล้ำเวลาและธาตุชั้นนี้ ขอความ
สวัสดีจึงมีแก่บรรดาท่านทั้งหลายโดยทั่วหน้ากัน และธรรมที่สอนในวันนี้เป็นธรรมที่
สงเคราะห์ท่านทั้งหลายด้วยความถึงใจจริงๆ จากการปฏิบัติของหลวงตาที่ปฏิบัติมา
ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่สงสัยแล้วในศาสนาพุทธเจ้าของเรา นี้ เปิดหมด ถ้ามว่า
มรรคผลนิพพานอยู่ที่ไหน จำอยู่ในหัวใจนี้ถามอะไร แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่
ข้างหน้าพูดแล้วสาธุ ไม่ทูลถาม ถ้ามอะไร พระพุทธเจ้าว่าสนุทธิฐิโก ปฏิบัติลงไป
ความรู้ความเห็นที่เกิดจากการปฏิบัติจะเป็นเจ้าของ เป็นผู้รู้เองเห็นเอง ทรงไว้เอง
จำเป็นอะไรจะต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้าหรือถามคนนั้นคนนี้

นี่ละธรรมะเป็นเครื่องประจักษ์ใจกับทุกคน สด ๆ ร้อน ๆ พุทธศาสนาเป็นตลาด
แห่งมรรคผลนิพพาน เตี่ยวันนี้เป็นตลาดแห่งมูตรแห่งคุณไปหมด แห่งบาปแห่งกรรม
เต็มบ้านเต็มเมืองทั้ง ๆ ที่เป็นชาวพุทธ มันเอาเรื่องมูตรเรื่องคุณ เป็นเรื่องของกิเลสเข้า
มาทับถมธรรมของพระพุทธเจ้าที่เป็นของสะอาดให้เป็นส้วมเป็นถ่านไปตาม ๆ กันหมด
รู้หรือยังพวกเราเวลานี้นะ ไปที่ไหนมีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มตัวบุคคล
ธรรมไม่ค่อยมี ให้ชำระสิ่งเหล่านี้ออก คนเราดูกันก็น่าดูน่าชม การแสดงธรรมก็เห็น
ว่าสมควรกับเวลาล้ำเวลา จึงขอความสวัสดีจึงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ